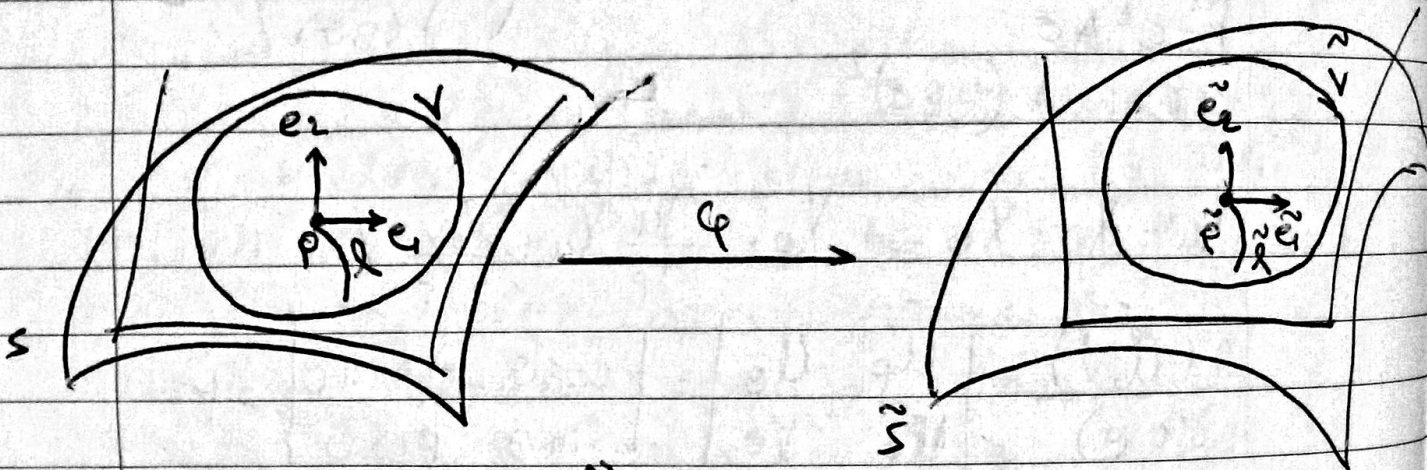

Αναλυτική Διαώπηση

11-5-17

Έστω S, \tilde{S} επιφάνειες με σταθερή καμπυλότητα Gauss K .

Για κάθε $p \in S, \tilde{p} \in \tilde{S}$ και ορθοκανονικές βάσεις e_1, e_2 στο $T_p S$ και \tilde{e}_1, \tilde{e}_2 στο $T_{\tilde{p}} \tilde{S}$ με $\varphi: T_p S \rightarrow T_{\tilde{p}} \tilde{S}, \varphi(e_1) = \tilde{e}_1, \varphi(e_2) = \tilde{e}_2$.

Υπάρχει περιοχή $V = V(p), \tilde{V} = \tilde{V}(\tilde{p})$ και ισομετρία $\Phi: V \rightarrow \tilde{V}$ ισομετρία, ώστε $\Phi(p) = \tilde{p}$ και $d\Phi_p = \varphi$

Πρόταση: Έστω S επιφάνεια με σταθερή καμπυλότητα Gauss. Τότε $\forall p, \tilde{p} \in S$, υπάρχουν περιοχές $V = V(p), \tilde{V} = \tilde{V}(\tilde{p})$ και ισομετρία $\Phi: V \rightarrow \tilde{V}$

Απόδειξη (Θαυμάσιος)

Εισάγω ασυνήθως γωνιασιακούς πολικούς συν/κωσούς S και \tilde{S} ως εξής:

$$\chi(p, \theta) = \exp_p(p(\cos\theta e_1 + \sin\theta e_2)), \quad (\text{ώσ} \text{ και } \text{το} \text{π} \text{ο} \text{σ} \text{ε} \text{τ} \text{η} \text{ρ} \text{ί} \text{α} \text{π} \text{ε} \text{ρ} \text{ί} \text{ο} \text{χ} \text{η} \text{ } V, \tilde{V})$$

$$\tilde{X}(p, \theta) = \tilde{E} p \tilde{p} \left(\rho (\cos \theta \tilde{e}_1 + \sin \theta \tilde{e}_2) \right) \quad (\tilde{v} | \tilde{e})$$

$$E=1=\tilde{E}, \quad F=0=\tilde{F}, \quad G, \tilde{G}, \quad \lim_{\rho \rightarrow 0} G=0=\lim_{\rho \rightarrow 0} \tilde{G}$$

$$\lim_{\rho \rightarrow 0} (\sqrt{G})_{\rho} = 1 = \lim_{\rho \rightarrow 0} (\sqrt{\tilde{G}})_{\rho}$$

Από εἶσοχο: $(\sqrt{G})_{\rho\rho}(p, \theta) + \kappa (\sqrt{G}) = 0$
 $(\sqrt{\tilde{G}})_{\rho\rho} + \kappa \sqrt{\tilde{G}} = 0.$

Περίπτωση $\kappa=0$

$$(\sqrt{G})_{\rho\rho} = 0 \Rightarrow (\sqrt{G})_{\rho}(p, \theta) = g(\theta) \quad \text{①}$$

$$(\sqrt{\tilde{G}})_{\rho\rho} = 0 \Rightarrow (\sqrt{\tilde{G}})_{\rho}(p, \theta) = \tilde{g}(\theta)$$

Επειδή $\lim_{\rho \rightarrow 0} (\sqrt{G})_{\rho} = 1 \xrightarrow{\text{①}} g(\theta) = 1$

Όμοιος, $\tilde{g}(\theta) = 1.$

Αντικαθιστώντας, $(\sqrt{G})_{\rho}(p, \theta) = 1 = (\sqrt{\tilde{G}})_{\rho}(p, \theta).$ Αναλυτικότερα:

$$(\sqrt{G})_{\rho}(p, \theta) = \rho + h(\theta), \quad (\sqrt{\tilde{G}})_{\rho}(p, \theta) = \rho + \tilde{h}(\theta) \Rightarrow$$

$$G(p, \theta) = (\rho + h(\theta))^2, \quad \tilde{G}(p, \theta) = (\rho + \tilde{h}(\theta))^2 \quad \text{②}$$

Αρα $\lim_{\rho \rightarrow 0} \sqrt{G} = 0 = \lim_{\rho \rightarrow 0} \sqrt{\tilde{G}} \xrightarrow{\text{②}} h = \tilde{h} = 0 \Rightarrow$

$$\Rightarrow G(p, \theta) = \rho^2 = \tilde{G}(p, \theta)$$

$$\text{Έχω: } \begin{cases} E = \tilde{E} \\ F = \tilde{F} \\ G = \tilde{G} \end{cases} \left\{ \begin{array}{l} \text{Πρόταση} \\ \Phi = \tilde{\chi} \circ \tilde{\chi}^{-1}, \text{ ισομετρία} \end{array} \right.$$

Η Φ ισομετρία μεταξύ V και \tilde{V} και \tilde{V} και $\tilde{\tilde{V}}$. Στη πραγματικότητα:

$$\Phi = \tilde{\text{exp}}_{\tilde{p}} \circ \phi \circ (\text{exp}_p)^{-1}$$

$$\text{exp}_p: B_{\epsilon}(0) \subset \Gamma_p \Sigma \rightarrow V, \quad \tilde{\text{exp}}_{\tilde{p}}: B_{\tilde{\epsilon}}(0) \subset \tilde{\Gamma}_{\tilde{p}} \tilde{\Sigma} \rightarrow \tilde{V}$$

$$(\text{exp}_p)^{-1}: V \rightarrow B_{\epsilon}(0) \subset \Gamma_p \Sigma$$

Έλεγα το συμπέρασμα στο V και, όπως V έχει μηδενικό μέτρο στο V , όπως V και \tilde{V} είναι, λόγω συνέχειας έδειξα το συμπέρασμα μου.

Αν $K > 0$ (όμοια για $K < 0$)

$$(\sqrt{G})(\rho, \theta) = A(\theta) \cos(\sqrt{K}\rho) + B(\theta) \sin(\sqrt{K}\rho). \text{ Η συνέχεια παρόμοια}$$

Θεώρημα

Για κάθε σημείο $p \in \Sigma$, υπάρχει περιοχή $V = V(p)$ ώστε: για κάθε $q \in V$ υπάρχει γεωδαισιακή $\gamma: [0, 1] \rightarrow V$, με $\gamma(0) = p$, $\gamma(1) = q$ η οποία πληροί το εξής: $L(\gamma) \leq L(c)$, όπου $c: [0, 1] \rightarrow \Sigma$, $c(0) = p$, $c(1) = q$

Η ισχύει στην $\textcircled{1}$: αν $c([0, 1]) = \gamma([0, 1])$

Απόδειξη

Έστω V κανονική περιοχή του p , δηλαδή $V = \text{exp}_p(B_{\epsilon}(0))$, $B_{\epsilon}(0) \subset \Gamma_p \Sigma$, ώστε: $\text{exp}_p: B_{\epsilon}(0) \rightarrow V$ διαφορομορφισμός

1η περίπτωση : $c(\sigma, 1) \in V$

$$L(\gamma) = 0$$

Έστω $X(p, \theta)$ σύστημα γεωδαισιακών πολικών συντελεστών $0 < p < 2\pi$

$c(t) = X(p(t), \theta(t))$, $0 \leq t$ και οι η c δεν βγαίνει την L .

$$L(c) = \int_0^1 \|c'(t)\| dt = \lim_{\delta \rightarrow 0^+} \int_{\delta}^1 \|c'(t)\| dt \quad (1)$$

$$c'(t) = p'(t) \chi_p(p(t), \theta(t)) + \theta'(t) \chi_{\theta}(p(t), \theta(t))$$

$$\|c'(t)\|^2 = (p'(t))^2 \underbrace{\|\chi_p(p(t), \theta(t))\|^2}_{F(p(t), \theta(t))=1} + 2p'(t)\theta'(t) \underbrace{\langle \chi_p, \chi_{\theta} \rangle(p(t), \theta(t))}_{F(p(t), \theta(t))=0} + (\theta'(t))^2 \underbrace{\|\chi_{\theta}(p(t), \theta(t))\|^2}_{G(p(t), \theta(t))}$$

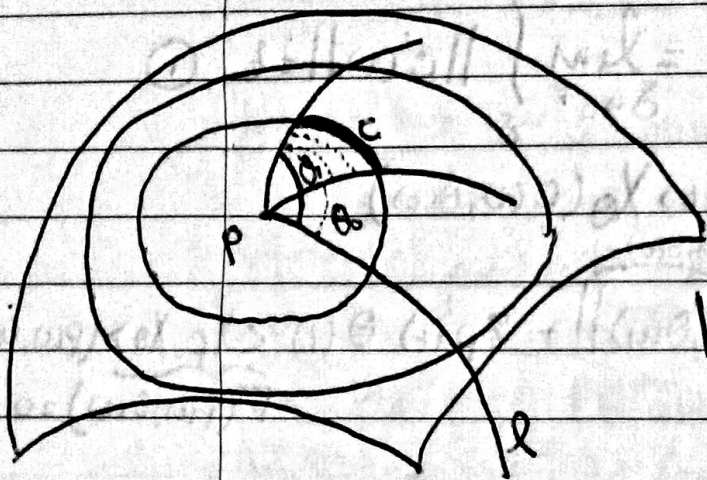
$$\text{Άρα δηλ. } \|c'(t)\| = \sqrt{(p'(t))^2 + (\theta'(t))^2 G(p(t), \theta(t))} \geq \sqrt{(p'(t))^2} = |p'(t)| \geq p'(t)$$

$$(1) : \int_{\delta}^1 \|c'(t)\| dt \geq \int_{\delta}^1 p'(t) dt = p(1) - p(\delta) \xrightarrow{\delta \rightarrow 0}$$

$$L(c) \geq p(1) - 0 = L(\gamma) \Rightarrow \boxed{L(c) \geq L(\gamma)}$$

Για τις άλλες περιπτώσεις, γαλ περιορίζεται στην περιοχή.

Εφαρμογή: Έστω Σ επιφάνεια με καμπυλότητα Gauss $K < 0$, με Σ και $X(p, \theta)$ κάποια γεωδαισιακή τομή στην επιφάνεια. Θα εξετάσω το μήκος του τόξου γεωδαισιακού κύκλου που περιέχεται μεταξύ των ακραίων γεωδαισιακών $X(p, \theta = \theta_0)$ και $X(p, \theta = \theta_1)$, με $\theta_1 > \theta_0$.

$$L(c) = \int_{\theta_0}^{\theta_1} \|c'(\theta)\| d\theta.$$

$$c(\theta) = X(p = \sigma(\theta), \theta), \quad \theta_0 \leq \theta \leq \theta_1$$

$$c'(\theta) = X_\theta(p = \sigma(\theta), \theta).$$

$$\|c'(\theta)\| = \|X_\theta(p = \sigma(\theta), \theta)\| = \sqrt{G(p = \sigma(\theta), \theta)}$$

Άρα: $L(p) = L(c) = \int_{\theta_0}^{\theta_1} \sqrt{G(p = \sigma(\theta), \theta)} d\theta$ (από p άλλο μήκος, δηλαδή είναι ανάποδα)

$$L'(p) = \frac{d}{dp} \int_{\theta_0}^{\theta_1} \sqrt{G(p, \theta)} d\theta = \int_{\theta_0}^{\theta_1} (\sqrt{G})_p(p, \theta) d\theta$$

$$\lim_{p \rightarrow 0} L'(p) = \lim_{p \rightarrow 0} \int_{\theta_0}^{\theta_1} (\sqrt{G})_p(p, \theta) d\theta = \int_{\theta_0}^{\theta_1} \lim_{p \rightarrow 0} (\sqrt{G})_p(p, \theta) d\theta$$

$$= \int_{\theta_0}^{\theta_1} 1 d\theta = \theta_1 - \theta_0 > 0. \quad (*)$$

Από έφορο έχω:

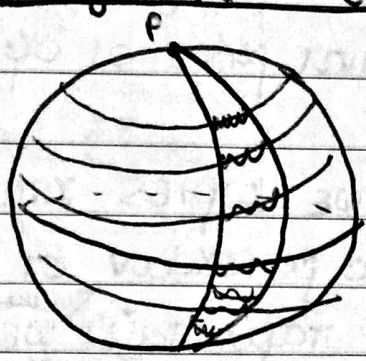
$$(\sqrt{G})_{pp} + K\sqrt{G} = 0$$

$$L''(p) = \int_{\theta_0}^{\theta_1} (\sqrt{G})_{pp}(p, \theta) d\theta = - \int_{\theta_0}^{\theta_1} K\sqrt{G}(p, \theta) d\theta > 0$$

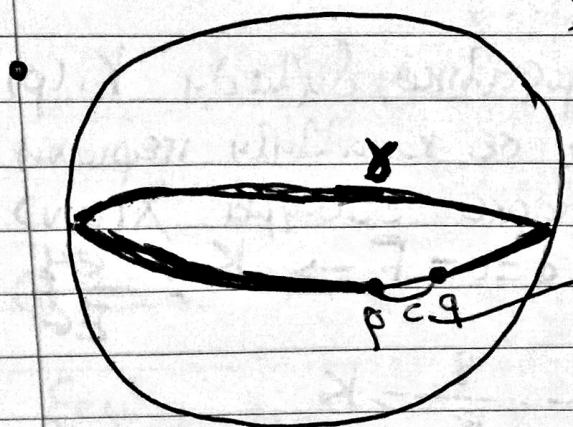
$\Rightarrow L' \nearrow$

Δηλαδή, για $p > p_1 \Rightarrow L'(p) > L'(p_1) \xrightarrow{p_1 \rightarrow 0} \Rightarrow$
 $\Rightarrow L'(p) \gg \lim_{p_1 \rightarrow 0} L'(p_1) \stackrel{(*)}{=} 0, -\theta_0 > 0 \Rightarrow L \nearrow$

Π.χ για $K > 0$ δεν ισχύει

Σ^2 , γεωδαισιακές: μέγιστοι κύκλοι.

Αυτός που κόβει περιζώ λήφο τη
 γεωδαισιακή για να πάω στη c.
 Δηλαδή, $L(c) < L(x)$

Αν είναι
 ελάχιστο
 τότε είναι
 κριτικό σημείο
 Αυτός λέει
 αναδρομικά

Θεώρημα: Αν $c: [0, \ell] \rightarrow \Sigma$ καμπύλη με άκρα $p = c(0)$,
 $q = c(\ell)$ που ελαχιστοποιεί το μήκος (δηλαδή $L(c) \leq L(\tilde{c})$)
 , \tilde{c} καμπύλη με άκρα p, q), τότε γ & c είναι γεωδαισιακή.

Ερώσημα: Ποιες είναι οι σφαιρικές επιφάνειες με σταθερή καμπυλότητα Gauß;

[π.χ: σφαίρες]

Απάντηση

Θεώρημα Liebnann: Οι μόρες σφαιρικές επιφάνειες με σταθερή καμπυλότητα Gauß είναι μόνο οι σφαίρες.

ΛΗΜΜΑ: Έστω Σ επιφάνεια με κλίρες καμπυλότητες $k_1 > k_2$. Υποθέσω ότι σε σφείο p ισχύουν τα ακόλουθα:

- i) $K(p) > 0$ και ii) Η k_1 στο p παρουσιάζει ^{τοπικό} μέγιστο και η k_2 στο p παρουσιάζει ^{τοπικό} ελάχιστο

Τότε το p είναι σφαιρικό σφείο

Απόδειξη

Έστω ότι το p όχι σφαιρικό, δηλαδή $k_1(p) > k_2(p)$. Μπορώ ανέχθαις $k_1 > k_2$ σε κατάλληλη περιοχή του p . Τότε γύρω από το p υπάρχει σύστημα $X(u, v)$ γραμμών καμπυλότητας. Οπότε $\delta = 0 = F \Rightarrow K = \frac{eg}{Eg}$

$$H = \frac{Eg + Ge}{2EG} \Leftrightarrow \begin{cases} \frac{e}{E} \cdot \frac{g}{G} = K \\ \frac{1}{2} \left(\frac{e}{E} + \frac{g}{G} \right) = H \end{cases} \Rightarrow$$

$\Rightarrow \{k_1, k_2\} = \left\{ \frac{e}{E}, \frac{g}{G} \right\}$. Υποθέσω χωρίς βλάβης της γενικότητας ότι $k_1 = \frac{e}{E}$, $k_2 = \frac{g}{G}$

Από ερωτήσεις Mainardi - Codazzi:

$$\begin{cases} e_v = \frac{E_v}{2} \left(\frac{e}{E} + \frac{g}{G} \right) = \frac{E_v}{2} (k_1 + k_2) \\ g_u = \frac{G_u}{2} \left(\frac{e}{E} + \frac{g}{G} \right) = \frac{G_u}{2} (k_1 + k_2) \end{cases}$$

$$(K)_r = \left(\frac{e}{E} \right)_r = \frac{1}{E^2} (E E_v - E_r e) = \frac{1}{E^2} \left(E \frac{E_v}{2} (u+k_e) - E_r k_e \right)$$

$$\Leftrightarrow \left\{ \begin{array}{l} E(K)_r = \frac{E_v}{2} (k_1 - k_2) \\ G(K)_u = \frac{G_u}{2} (k_1 - k_2) \end{array} \right.$$

Από εξίσωση: $K = - \frac{1}{2\sqrt{EG}} \left[\left(\frac{E_v}{\sqrt{EG}} \right)_v + \left(\frac{G_u}{\sqrt{EG}} \right)_u \right] \Leftrightarrow$

① $-2EGK = E_{rv} + G_{uu} + M E_v + N G_u$, M, N : λείες συναρτήσεις.

Εξω: $E_v = -2E \frac{(K)_v}{k_1 - k_2} \Rightarrow E_{rv} = - \frac{2E}{k_1 - k_2} (K)_{rv} + (\dots)(K)_v$ ②

$G_u = 2G \frac{(K)_u}{k_1 - k_2} \Rightarrow G_{uu} = \frac{2G}{k_1 - k_2} (K)_{uu} + (\dots)(K)_u$ ③

① $\xrightarrow{\text{②, ③}} -2EGK = - \frac{2EG}{k_1 - k_2} (K)_{rv} + \frac{2G}{k_1 - k_2} (K)_{uu} + (\dots)(K)_v + (\dots)(K)_u$ *

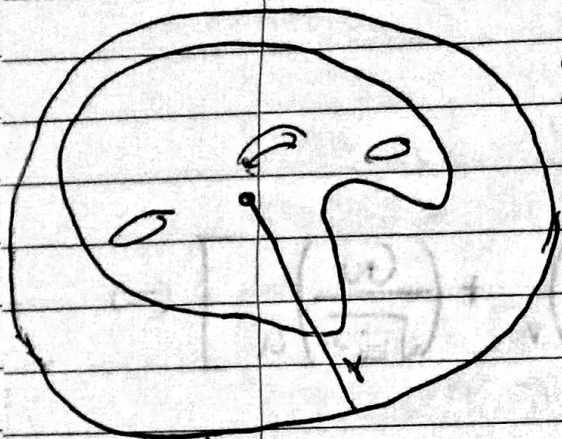
Επειδή $k_1(p) = \max k_1$, $k_2(p) = \max k_2$, η * στο p δίνει:
 $\left[(K)_v = 0 = (K)_u, (K)_{vv} \leq 0, (K)_{uu} \geq 0 \right]$

$$-2EGK = - \underbrace{\frac{2EG}{k_1 - k_2} (K)_{rv}}_{\geq 0} + \underbrace{\frac{2G}{k_1 - k_2} (K)_{uu}}_{\geq 0} \Rightarrow$$

$$\Rightarrow -2EGK(p) \geq 0, \text{ Άρα το!}$$

Θεώρημα: Κάθε συμπαγής επιφάνεια έχει ένα τοπικό ελάχιστο σφαιρικό (δηλ. σφαιρικό $\varphi \in K > 0$).

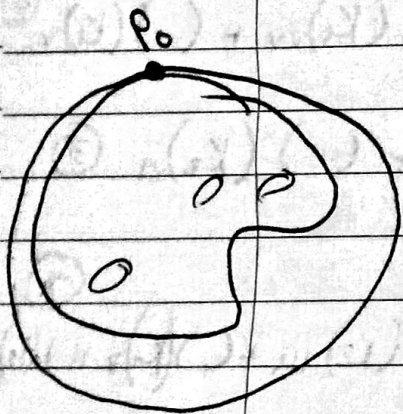
Απόδειξη

$S(r)$

$$K(p_0) \geq \frac{1}{r^2} > 0$$

επιφάνεια σφαιρική

Απόδειξη (Θεωρήματος Liebmann)

Λόγω του πάνω Θεωρήματος $K > 0$.

$K: S \rightarrow \mathbb{R}$ συνεχής, S συμπαγής $\Rightarrow \exists p_0 \in S: K(p_0) = \max_{p \in S} K(p)$

$K = K_1 K_2 > 0 \Rightarrow K_2$ στο p_0 παρουσιάζει όμοιο ελάχιστο.

Έστω $p \in S: K_1(p) \leq K_1(p_0)$ ΛΗΜΜΑ $K_2(p_0) \leq K_2(p)$

$\Rightarrow K_1(p) \leq K_2(p) \xrightarrow{K_1 \geq K_2} K_1(p) = K_2(p)$

$\Rightarrow H \ S$ είναι γήινη σφαίρα